

Onderzoek leert ons dat niet alle preventie goed is. Preventie kan soms een omgekeerd effect hebben en het doelpubliek juist nieuwsgierig maken naar druggebruik. Kortdurende maatregelen, zoals een eenmalige lezing door een specialist of de politie, blijken niet te werken. Evenmin het geven van te eenzijdige informatie.

Het is daarom van essentieel belang dat preventieactiviteiten gebaseerd zijn op bewezen effectiviteit.

Dit wil concreet zeggen dat goede drugpreventie voldoet aan deze criteria:

- 1) trainen van persoonlijke en sociale vaardigheden**
- 2) kennis bijbrengen over drugs en de gevolgen ervan, zowel de legale als illegale middelen**
- 3) corrigeren van verkeerde beeldvorming over druggebruik bij leeftijdsgenoten (normative belief)**
- 4) door middel van een interactieve methodiek: discussie met klas- of leeftijdsgenoten, sociale invloed**
- 5) geïmplementeerd door hierin getrainde leerkrachten**

Ook het betrekken van het gezin, zodat daar de discussie kan worden verdergezet, heeft zijn effectiviteit bewezen.

Drugpreventie wordt best ingebed in een drugbeleid, naast de pijlers regelgeving, begeleiding en structurele maatregelen.

Meestal richt drugpreventie zich op het secundair onderwijs. Niet drugspecifieke preventie (trainen van persoonlijke en sociale vaardigheden) dient echter veel vroeger aan te vangen en moet worden gestart in lagere en zelfs kleuterscholen.

*uit: Drugs in beeld, drugspreventie op scholen in de EU, EMCDDA, sept-okt 2002*



Het drugpreventiemateriaal Gat in de haag, Contactsleutels en Unplugged voldoet aan bovenstaande criteria.

Meer nog, het materiaal van Uplugged (eerste graad) werd zelfs onderworpen aan een ['randomised controlled trial'](#).

Hierbij werd er een vergelijking gemaakt tussen scholen die het materiaal implementeerden en controlescholen. Unplugged bleek effectief te zijn.